

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 404/22
19.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа и судија Весне Секулић и Данице Косовац, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ... и ББ из ..., ..., чији је заједнички пуномоћник Ђура Мади, адвокат из Новог Сада, Драге Спасић 3, против тужених "Медијска мрежа" д.о.о. Београд – Стари град, Трг Николе Пашића 7/2, ВВ из ..., ... и ГГ из ..., ..., чији је заједнички пуномоћник Игор Исаиловић, адвокат из Београда, Македонска 44, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 196/21 од 30.5.2022. године, у седници већа одржаној дана 19.10.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужених и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 196/21 од 30.5.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 196/21 од 30.5.2022. године, првим ставом изреке усвојен је тужбени захтев тужиље ББ, па су обавезани тужени "Медијска мрежа" д.о.о. Београд – Стари град и ВВ да као солидарни дужници тужилји на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени душевни бол због повреде части и угледа исплате износ од 100.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 30.5.2022. године, па до исплате. Другим ставом изреке обавезан је тужени ГГ да о свом трошку објави увод и изреку пресуде у штампаном издању Независних дневних новина "Српски телеграф", уз заштиту података о личности странака (адресе становања), без икаквог коментара и без одлагања, а најкасније у другом наредном броју од правноснажности пресуде. Трећим ставом изреке обавезани су тужени "Медијска

мрежа” д.о.о. Београд – Стари град и ВВ да као солидарни дужници тужиоцу АА накнаде трошкове парничног поступка у износу од 59.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Четвртим ставом изреке обавезани су тужени "Медијска мрежа" д.о.о. Београд – Стари град и ВВ да као солидарни дужници тужили ББ накнаде трошкове парничног поступка у износу од 103.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Благовремено изјављеном жалбом тужени су побијали првостепену пресуду због непотпуно утврђеног чињеничног стања. Трошкове другостепеног поступка опредељено су тражили.

Испитујући правилност ожалбене пресуде сагласно овлашћењима предвиђеним чланом 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20), Апелациони суд је оценио да жалба тужених није основана.

Током првостепеног поступка нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању и стању у списима, у штампаном издању Независних дневних новина "Српски телеграф" број ..., у рубрици "Вести", објављен је дана .... године текст под насловом: "...", уз фотографију тужиоца АА и коментар испод фотографије: "Не зна када му је доста" и "Пронеј" на чудан начин добио посао од 1,3 милиона динара". Наведени текст објављен је као наставак текста објављеног претходног дана .... године и поновљена је информација: "Да су АА и његов саветник ДД 2014. године, тада већ пропалу Београдску индустрију пива ("БИП") оштетели за 1,3 милиона динара", те је наведено: "Да су у току свог министарског мандата АА и његов саветник ДД омогућили да "БИП", који је тада био у реструктурирању ангажује на консултантским пословима Удружење "Пронеј" које је у власништву ББ, ... АА саветника." У тексту је поново објављен одговор ДД којим се објашњава на који начин је дошло до ангажовања Удружења "Пронет". У тексту је објављено мишљење саговорника "Српског телеграфа", економисте ЂЂ: "Да је апсурдно радити lifecoaching радника у Компанији "БИП" која је у реструктурирању, те је све измишљено само да би се ДД ... дао посао", као и коментар ЕЕ, ... "Транспарентност" Србија који је изјавио: "Да је за њега спорни моменат зашто директор "БИП" од ДД уопште тражи савет и препоруку кога да ангажује на консултантским пословима". У оквиру текста објављен је скениран рачун "БИП" а.д. Београд о извршеном плаћању Удружењу "Пронет" у укупном износу од 1.380.000,00 динара за извршене консултантске услуге по фактурама у периоду од 3.3.2014. године до 2.12.2014. године.

Тужени "Медијска мрежа" д.о.о. је издавач Независних дневних новина "Српски телеграф" у време објављивања спорних информација, а тужени ВВ обављао је функцију главног и одговорног уредника у време објављивања спорних информација, док је тужени ГГ на дан пресуђења 30.5.2022. године обављао функцију главног и одговорног уредника Независних дневних новина "Српски телеграф".

Према изводу Агенције за привредне регистре од 14.7.2016. године у регистру Удружења уписано је Удружење "Пронет" ..., ..., матични број ... статус удружења је

активан, а законски заступник удружења је тужила ББ. Удружење је основано 28.1.2013. године, на неодређено време. Опис делатности удружења је делатност осталих организација на бази учлањења, а опис привредне делатности помоћне образовне делатности. Област остваривања циљева удружења је обука осталих лица и пружање експертских услуга из домена образовања, целоживотног учења и унапређења пословања организација.

Према уговору о пружању консултантских услуга закљученом дана 28.1.2014. године између извршиоца посла Удружења “Пронет” чији је законски заступник тужила ББ и наручиоца посла “Београдске индустрије пива, слада и безалкохолних пића” а.д. Београд у реструктурирању, предмет уговора је пружање консултантских услуга везаних за унапређење продаје људских ресурса у сектору продаје “БИП”. Обавеза извршиоца посла била је да током прве фазе за рачун наручиоца посла изврши истраживање тржишне позиције “БИП” (укупно 40 консалтинг дана) а током друге фазе анализу сектора продаје и предлог плана развоја сектора продаје и реализације тренинга за сектор продаје (укупно 40 консалтинг дана), као и да на крају прве фазе наручиоци испоруче студију “Дијагноза тржишне позиције “БИП” и анализу сектора продаје”, а на крају друге фазе студију “Предлог плана развоја сектора продаје”. Обавеза наручиоца посла је да извршиоцу посла исплати накнаду у бруто износу од 2.300.000,00 динара и то 30% по потписивању уговора, 40% до 15 дана након завршетка прве фазе и 30% за 15 дана након завршетка друге фазе. Уговором је предвиђено да уговор ступа на снагу датумом потписивања и престаје да важи по завршетку услуге, а најкасније до 15.5.2014. године. Према финансијској картици Удружења “Пронет” - добављача Привредног друштва “БИП” а.д. Београд за 2014. годину том удружењу је од стране “БИП” уплаћен износ од 1.380.000,00 динара по рачунима издатим у периоду од 3.3.2014. до 2.12.2014. године.

Према исказу тужиле ББ, саслушане у својству парничне странке, тужила је БББ Удружења грађана “Пронет”, а удружење је невладина међународна организација која делује у Србији. Делатност Удружења “Пронет” је целоживотно учење од тимова, појединаца и организација. Удружење је добило позив од “БИП” да учествује на тендеру за јавне набавке, односно позив да обучи продавце и менаџмент “БИП” у погледу вештине продаје, а посао су добили као најповољнији понуђачи. У уговору је наведена укупна цена за извршене услуге у износу од 2.300.000,00 динара. Тужилин посао се састајао у томе да је са још једном колегиницом три месеца у периоду од фебруара до маја 2014. године, четири до пет дана недељно у периоду од 7.30 до 14.00 часова одлазила са продавцима на терен у малопродајне објекте, посматрала шта они раде и бележила утиске о њиховим компетенцијама. Осим тога, давала је и предавање комерцијалистима, менаџменту, укључујући и генералног директора. Удружењу “Пронет” је за тај посао исплаћено 1.380.000,00 динара што је тачан податак, а остатак до уговорених 2.300.000,00 динара није исплаћен, а директор “БИП” је рекао да ће исплата уговорене накнаде ићи споро, јер је “БИП” у финансијским проблемима. Исплате су вршене у периоду док је директор “БИП” био ЖЖ, а након промене руководства и менаџмента престало је са исплатама. Уговорена накнада од 2.300.000,00 динара за посао који је требало да буде испоручен од стране “Пронета” је ниска, јер је уговорено укупно око сто радних дана, а просечна тржишна цена у Републици Србији за те послове је од 200 до 350 евра нето по дану. У цену је укључено истраживање тржишта што није било изричито предвиђено уговором. Неистинита информација је

назив удружења, пошто је назив удружења “Пронет”, а не “Пронеј”, као и да је тужила ББ власник удружења. Такође је нетачна информација да је тужила оштетила “БИП”, пошто је она оштећена у том пословном односу, јер није исплаћени уговорени износ накнаде. Услед објављених спорних информација нарушен је углед тужиле, а последице се огледају у томе што је неколико клијената отказало сарадњу. Тужиоца АА зна из медија, као члана покрета којем припада и њен ... Пре објављивања спорног текста тужилу нису контактирали новинари. Тужила није тражила објављивање демантија, а након што је прочитала објављене информације осећала се лоше, слали су јој копије текста, а кренуо је и атак на њеног ... преко друштвених мрежа, појавили су се негативни коментари. Комшије су их запиткивале у вези са објављеним информацијама, приписивано је тужили да је она оштетила “БИП”. Пословни људи су прекинули контакт са њом годину дана да се не би излагали политичком прогону. Пре објављивања спорних информација новинар није контактирао ни Удружење “Пронет”, а износ од 1,3 милиона динара је фактурисало Удружење “Пронет”, а не тужила као физичко лице и она са тим нема ништа. Пословни однос са “БИП” није фиктивне природе, јер све што је наплаћено и фактурисано урађено је за извршене услуге. Удружење је основано ради остваривања општих циљева и ради стицања профита. Од новца исплаћеног од “БИП” извршена је исплата ангажованим на пројекту, а њен ... није имао саветодавни однос са “БИП” или одговорним лицима у “БИП”. Удружење је пружало услуге личног и професионалног развоја за све професије, а тужила није ништа добила од посла са “БИП”.

Према исказу сведока ЖЖ, ... “БИП”, његови сарадници су тражили да се изврши обука лица запослених у комерцијали у циљу побољшања продаје производа и било је више понуда, а прихваћена је најповољнија понуда. Тачно је да је “БИП” био у губицима и реструктурању, а надређена им је била Агенција за приватизацију, а не Министарство привреде. Није му било познато да је власник фирме “Пронет” ... бившег саветника министра привреде АА, а исплаћени новац Удружењу “Пронет” је из сопствених извора “БИП”.

Према исказу туженог ВВ, саслушаног у својству парничне странке, он је у време објављивања спорних информација био главни и одговорни уредник Независних дневних новина “Српски телеграф”. Наслове на насловној страни даје главни и одговорни уредник, а наслове у рубрикама уредник рубрике. “Српски телеграф” се у конкретном случају бавио темама од јавног интереса, а то је расподела буџетских средстава, радило се “БИП” губиташу у реструктурирању, у надлежности Министарства привреде, а спорни текст се односио на ангажовање правног лица чији је директор била тужила ББ - ... ДД, саветника тужиоца АА, који у то време није био министар привреде, али је до потписивања уговора дошло пет дана после његовог одласка са тог места. Пре објављивања спорног текста нису позвали тужилу ББ с обзиром да се цела прича заснива на уговору из којег су видљиве информације, али су звали њеног ... чију изјаву су пренели. Текст је сачинио новинар.

Правноснажном пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 240/16 од 20.3.2018. године усвојен је тужбени захтев тужиоца АА и обавезани су тужени као солидарни дужници да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени душевни бол због повреде угледа и части исплате износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од 20.3.2018. године до исплате.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања и стања у списима, првостепени суд је у складу са члановима 5 став 1 и став 2, 8, 9 став 1 и 2, 73, 79 став 1, 2 и 4, 112, 113, 114, 150, 120 Закона о јавном информисању и медијима, чланом 199 Закона о облигационим односима и чланом 10 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода оценио да су у тексту објављеном у Независних дневних новина “Српски телеграф” дана ... године изнете неистините, непотуне и недопуштене информације о тужиљи ББ, подобне да повреде њену част и углед, пошто је пре објављивања спорних информација постојала дужност новинарске пажње која обавезује новинаре и одговорног уредника да примерено околностима провери порекло, истинитост и потпуност података о догађају, појави или личностима на које се односи садржина информације, што служи заштити јавности од неистиних и недопуштених информација и заштити личности на коју се информација односи, чија би права и интереси могли бити повређени објављивањем неистинитих и недопуштених информација. Оценио је да објављене информације у спорном тексту од ... године под насловом: “...”, уз коментар “Пронет” на чудан начин добио посао од 1,3 милиона динара” да је у тексту наведено: “Да су АА и његов саветник ДД 2014. године тада пропалу Београдску индустрију пива “БИП” оштетили за 1,3 милиона динара”, као и “Да су у току свог министарског мандата АА и његов саветник ДД омогућили да “БИП” који је тада био у реструктурању ангажује на консултантским пословима Удружења “Пронеј” које је у власништву тужиље ББ, ... АА саветника” те да је у тексту објављено мишљење саговорника “Српског телеграфа” економисте ЂЂ: “Да је апсурдно радити lifecoaching радника у Компанији “БИП” која је у реструктурирању, те да је све измишљено само да би се ДД ... дао посао”. Оценио је да наведене информације доводе у питање углед и достојанство тужиље, па су новинари и одговорни уредник медија морали пре објављивања истих да провере истинитост наведених информација са пажњом примереном околностима, а пажња које се захтева од новинара и одговорног уредника приликом провере истинитости информација у корелацији са информацијом која се објављује. Имајући у виду тежину последица које објављена информација може да изазове, новинар односно одговорни уредник је морао са посебном већом пажњом од уобичајене проверити чињеничну основу објављених информација. Одговорна лица Независних дневних новина “Српски телеграф” приликом објављивања спорних информација нису поступили у складу са дужностима и ограничењима која налаже обавеза новинарске пажње, односно нису поступала у складу са обавезом да тачно, објективно, потпуно и благовремено известе читаоце о догађајима од интереса за јавност, поштујући право јавности да зна истину и држећи се основних стандарда новинарске пажње.

Првостепени суд је закључио да из објављених информација о тужиљи ББ произлази да је Удружење “Пронет” у њеном власништву и да је за ове услуге истој исплаћен износ од 1,3 милиона динара, те да је за тај износ “БИП” и буџету Републике Србије нанета штета. Оценио је да тужени издавач и одговорни уредник у време објављивања спорног текста, нису пружили ниједан доказ да је тужиља остварила било какав профит од закљученог уговора о консалтингу, нити да је ангажовање Удружења “Пронет” било незаконито, већ су објављене информације на основу инсинуација са циљем да се тужиљи повреди част и углед и да се дискредитује како приватно, тако и у професионалном животу, а не са циљем тачног, објективног, потпуног и благовременог обавештавања јавности о догађајима од интереса за јавност, те да су новинари и

одговорни уредник приликом објављивања наведених информација поступили противно дужности новинарске пажње. Оценио је да се из уговора о пружању консалтинг услуга закљученом дана 28.1.2014. године између Удружења “Пронет” и “БИП” не може извести закључак да је за пружање консултантских услуга наведени износ исплаћен тужиљи ББ, нити да је иста власник наведеног удружења, а у време када је закључен уговор тужиља је била законски заступник, коју чињеницу тужени нису оспорили, нити су доставили доказ да је тужиља од закљученог уговора лично остварила профит. Зкључио је да се објављеним насловом: “Измишљен посао за ... АА саветника” инсинуира да је тужиља учествовала у намештеном послу са “Београдском индустријом пива” ради стицања добити, те се иста оптужује за учешће у малверзацијама и да је својим учешћем оштетила “БИП” за износ од 1.380.000,00 динара, те су тиме изнете неосноване оптужбе на рачун тужиље, а тужени нису доказали да је тужиља преузела било коју незакониту радњу поводом наведеног правног посла. Првостепени суд је закључио да су тужени издавач и одговорни уредник у време објављивања спорног текста ВВ одговорни за штету коју је тужиља ББ претрпела због повреде части и угледа објављивањем спорног текста у коме су изнете неискитните и недопуштене информације којима се даје негативна конотација о пословању тужиље и доводи се у питање њен морал и професионални углед и повређује њено достојанство у приватном и професионалном животу.

Одлучујући о висини накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа, првостепени суд је применом критеријума из члана 200 став 2 Закона о облигационим односима у вези са чланом 232 Закона о парничном поступку, имајући у виду све штетне последице које су наступиле за тужиљу ББ и нанеле истој душевни бол, као и све субјективне и објективне околности, водећи рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи накнада, као и о томе да се истом не погодује тежњама неспојивим са њеном природом и друштвеном сврхом тужиљи досудио износ од 100.000,00 динара јер је дошло до личне погођености тужиље објављивањем спорних информација, као и до препознатљивости тужиље у негативном контексту у оквиру ширег круга људи, имајући у виду тежину нетачних информација које су у спорном тексту изнете о тужиљи. На досуђени износ накнаде нематеријалне штете тужиљи је призната законска затезна камата у складу са чланом 277 Закона о облигационим односима почев од дана пресуђења, па до исплате, јер се висина нематеријалне штете утврђује даном пресуђења.

Првостепени суд је у складу са чланом 120 Закона о јавном информисању и медијима у вези са чланом 199 Закона о облигационим односима обавезао туженог ГГ – одговорног уредника у време пресуђења да објави увод и изреку првостепене пресуде, без икаквих коментара и без одлагања, а најкасније у другом наредном броју од правноснажности пресуде.

Првостепени суд је разматрајући приговор недостатка пасивне легитимације на страни туженог ВВ у погледу захтева за накнаду штет, оценио је да је исти неоснован, јер је он у време објављивања спорних информација обављао функцију главног и одговорног уредника Независних дневних новина “Српски телеграф” да је пракса у тим дневним новинама била да главни и одговорни уредник пре објављивања сваког издања обавезно прочита оно што излази у штампу, те је одговоран за садржај објављених информација.

По оцени Апелационог суда, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право дајући за своју одлуку разлоге које у целости прихвата Апелациони суд и сходно члану 396 став 2 Закона о парничном поступку на исте упућује.

Одредбом члана 23 став 1 Устава Републике Србије прописано је да је људско достојанство неприкосновено и да су сви дужни да га поштују.

Право на част и углед је право на поштовање људске части и заслужено стеченог угледа лица. Част као скуп човекових врлина, представља субјективну категорију, која подразумева мишљење које појединац има о себи, док је углед мишљење који има ужа или шира средина о једној личности, што представља објективну категорију. Основни видови повреде части и угледа су увреда и клевета. Увреда је напад на људску част која подразумева презир према неком, ниподаштавање, омаловажаваље, одрицање људских особина, док је клевета изношење или преношење што год неистинитог, што може нашкодити части и угледу. Да би постојала повреда части и угледа потребно је да објављена информација представља увереду или клевету, да постоји препознатљивост субјекта информације, лична погођеност субјекта информације и непропорционалност информације, односно да објављена информација којом се задире у нечију част и угледа не представља примерен начин за остваривање оправданог циља.

Из наведеног следи да неистина информација, уколико је лезионо подобна (подобна да узрокује повреду достојанства личности), није допуштена, јер јавност нема интерес да зна неистину, а у погледу неистините информације увек претеже интерес заштите достојанства и поред осталих могућности правне заштите по Закону о јавном информисању и медијима омогућује право на накнаду штете.

Првостепени суд је правилно на основу наслова и садржине спорног текста оценио да је тужиља стављена у изузетно негативну и омаловажавајућу конотацију, усмерену на њену личност: “Измишљен посао за ... АА саветника”, “Да су у току свог министарског мандата АА и његов саветник ДД омогућили да “БИП” који је тада био у реструктурирању ангажује на консултантским пословима Удружење “Пронет”, које је у власништву тужиље ББ, ... АА саветника”, “Да је све измишљено само да би се ДД ... дао посао”, јер се нетачним, непровереним и недозовљеним информацијама ствара погрешна слика о тужиљи и исте по својој природи нарушавају њен углед и част. Током првостепеног поступка утврђено је да је тужиља трпела душевне болове због изнетих нетачних информација у спорном тексту, па је правилно првостепени суд закључио да су испуњени услови за одговорност туженог “Медијска мрежа” д.о.о. Београд – Стари град - издавача медија Независне дневне новине “Српски телеграф” и ВВ одговорног уредника медија у време објављивања спорних информација, прописаних одредбама чланова 112, 113, 114 и 115 у вези са чланом 9 став 1 Закона о јавном информисању и медијима.

Одредбом члана 10 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода прописано је да свако има право на слободу изражавања. Ово право укључује слободу поседовања сопственог мишљења, примања и саопштавања информација и идеја без мешања јавне власти и без обзира на границе. Ставом 2 истог

члана прописано је да право коришћења ових слобода повлачи за собом и дужност и одговорности, оно се може подвргнути формалностима, условима, ограничењима или казнама прописаним законом и неопходним у демократском друштву у интересу националне безбедности, територијалног интегритета или јавне безбедности, а ради спречавања нереда или криминала, заштите здравља људи и морала, заштите угледа или права других, спречавања откривања, обавештавања добијених у поверењу или ради очувања ауторитета и непристрасности судства.

Слобода изражавања није апсолутна и она може бити ограничена како је наведено у одредби члана 10 став 2 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, као и у одредби члана 29 став 3 Повеље о људским и мањинским правима, члана 19 став 3 тачка а Међународног пакта о грађанским и политичким правима ради поштовања и заштите права и угледа других лица при чему су наведени међународни инструменти, будући да су ратификовани, део унутрашњег правног поретка Републике Србије и непосредно се примењују у смислу члана 16 став 2 и члана 194 став 4 Устава Републике Србије.

Слобода новинарског изражавања подразумева одређене дужности, одговорности, чак и када се извештава о питањима од озбиљног јавног интереса и када се ради о једној личности познатој јавности.

Право и дужност медија је да информишу јавност о питањима (појавама, догађајима и личностима) о којима јавност има оправдан интерес да зна, и то без обзира на начин на који су прибављене информације, сагласно одредби члана 5 став 1 Закона о јавном информисању и медијима, јер свако има право да истинито, потпуно и благовремено буде обавештен о питањима од јавног значаја, тако да је дужност средстава јавног обавештавања да то право поштује (члан 5 став 2 Закона о јавном информисању и медијима).

Право јавности да зна, односно да буде информисана није неограничено право, али се органичења овог права могу пронаћи једино у закону. Због тога, одредбом члана 79 став 2 Закона о јавном информисању и медијима прописано је да је недопуштено објављивање информације којом се повређује част, углед или пијетет, односно којима се лице приказује у лажном светлу приписивањем особина и својстава које оно нема, односно одрицањем особина или својстава које има, ако интерес за објављивање информације не претеже над интересом заштите достојанства и права на аутентичност, а нарочито ако се тиме не доприноси јавној расправи о појави, догађају или личности на коју се информација односи.

У конкретном случају, правилно је првостепени суд закључио да се интерес јавности да буде обавештена о догађајима и околностима могао задовољити објављивањем истинитих информација, а осим тога из наслова и садржином спорног текста тужиља је стављена у изузетно негативну конотацију, па није постојао оправдани интерес јавности за објављивање нетачних и непроверених информација, а чињеница да је тужиља саветника тужиоца АА и члана покрета “Доста је било” не води ограничавању њеног права на заштиту угледа и части.

Новинарска пажња у конкретном случају није била адекватна, јер новинар и

одговорни уредник нису са дужном пажњом проверили истинитост објављених информација, услед чега су за тужиљу објављене нетачне и увредљиве информације, па је правилно првостепени суд закључио да тужиљи припада право на накнаду нематеријалне штете због повреде угледа и части, јер је у конкретном случају прекорачена слобода медија и омогућено да се јавности изнесу нетачне и непроверене информације.

Неосновано се жалбом указује на погрешну примену материјалног права – одредбе члана 79 став 2 Закона о јавном информисању и медијма да интерес за објављивање предметних информација претеже над интересом заштите достојанства и права на аутентичност с обзиром да је тужиља ... блиског сарадника тужиоца АА, а јавност има оправдан интерес да зна о тужиљиној улози и умешаности у закључење наведених правних послова.

Правилно је првостепени суд закључио да су тужени “Медијска мрежа” д.о.о. - издавач медија и ВВ одговорни уредник медија у време објављивања спорног текста били су дужни да поступе у складу са чланом 9 став 1 Закона о јавном информисању и медијима и да пре објављивања у складу са дужном новинарском пажњом провере истинитост и потпуност објављених информација, јер слобода изражавања не штити нетачне и непроверене информације.

Неосновани су жалбени наводи о учињеној битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374 став 1 у вези са чланом 7 и 8 Закона о парничном поступку и члана 374 став 2 тачка 7 Закона о парничном поступку, указивањем да туженима није онемогућено да расправљају пред судом, због чега је чињенично стање остало погрешно и непотпуно утврђено пошто првостепени суд није извео доказ предложен од стране тужених – саслушање сведока ДД ... тужиље.

Првостепени суд је у складу са чланом 229 став 2 Закона о парничном поступку одлучио које ће доказе извести ради утврђивања битних чињеница и у складу са чланом 315 став 2 Закона о парничном поступку одбио доказе које не сматра важним за одлуку. Првостепени суд је у складу са чланом 8 Закона о парничном поступку првостепени суд правилно и потпуно утврдио чињенично стање и за своју одлуку дао јасне и довољне разлоге које у целости прихвата Апелациони суд.

Правилно је првостепени суд у складу са чланом 120 Закона о јавном информисању и медијима обавезао туженог ГГ – одговорног уредника у време пресуђења да објави увод и изреку првостепене пресуде.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе али их посебно не образлаже, јер су без утицаја на могућност другачијег пресуђења.

Правилном применом чланова 153, 154 и 163 Закона о парничном поступку првостепени суд је одлучио о трошковима парничног поступка чију је висину определио сагласно одредбама Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Таксене тарифе важећим у време пресуђења, са законском затезном каматом у складу са чланом 277 и 324 Закона о облигационим односима од извршности до исплате.

На основу изложеног применом члана 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 и члана 401 тачка 2 Закона о парничном поступку одлучено је као у првом ставу изреке ове пресуде.

Како тужени нису успели у жалбеном поступку, сходно члану 165 став 1 Закона о парничном поступку, одбијен је као неоснован њихов захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка, одлуком садржаном у другом ставу изреке.

Председник већа-судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић